

Дуб під вікном

Мо-ло-дий ліс-ник по-бу-ду-вав у лі-сі ве-ли-ку кам'я-ну ха-ту і по-са-див ду-ба під вік-ном.

Ми-на-ли ро-ки, ви-рос-та-ли в ліс-ни-ка ді-ти, роз-рос-та-в-ся ду-бок, ста-рів ліс-ник.

І ось че-рез ба-га-то літ, ко-ли ліс-ник став ді-ду-сем, дуб роз-ріс-ся так, що зас-ту-пив вік-но. Ста-ло тем-но в кім-на-ті, а в ній жи-ла кра-су-ня — ліс-ни-ко-ва внуч-ка.

— Зру-бай ду-ба, ді-ду-сю, — про-сить о-нуч-ка, — тем-но в кім-на-ті.

